

være saare sjældent, at en Kvinde, der indgaar Ægteskab, kan undgaa at fortælle sin Ægtefælle, at hun i Forvejen har et Barn, men derimod er det saare hyppigt, at en Mand kan undgaa at fortælle sin tilkommende Hustru, at han har et Barn udenfor Ægteskab. Det kan da muligvis lykkes i længere Tid at holde dette skjult for Hustruen, men saa kan der komme et Øjeblik, da han ikke længere kan yde Underholdsbidrag til dette Barn ved Siden af at skulle klare Forpligtelserne overfor sin Familie, og maaske kan han blive afhentet til Afsoning. Dette vil være en meget pinlig Overraskelse for Familien. Alt dette, som vanskeligt kan bidrage til at fremme et lykkeligt Samliv, vil man komme lettere udover, naar man fra begge Sider paa Forhaand er klar over, hvilken Forsørgelsespligt der paahviler begge, og i mange Tilfælde kunde det maaske føre til, at Barnet fik et ordentligt Hjem hos sin Fader eller Moder i Stedet for som nu at skulle være skjult i det dybeste Mørke. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for denne Paragraf.

Der er under Nr. 42 af et Mindretal, det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe), til § 40 stillet et Ændringsforslag, som jeg vil fraraade at stemme for. Det forekommer mig, at § 40 netop har en meget heldig Affattelse, idet den fastslaar, at Hustruens Arbejde i Hjemmet er et Bidrag til Familiens Underhold. Jeg ser derfor meget nødig, at denne Paragraf forsvinder.

I Kapitel VI om Forældremyndigheden har Mindretallet foreslaet de fleste Paragraffer slettet. Det bør ubetinget undgaa, at dette Kapitel, der er Lovforslagets Hovedhjørnesten, lemlæstes paa denne Maade. Mærkeligt nok har det paagældende Mindretal ladet § 54, som siger, at Forældremyndigheden over de fælles Børn tilkommer begge Ægtefæller i Forening, blive staaende, thi ved at borttage alle de følgende Paragraffer gør Mindretallet denne Paragraf fuldstændig værdiløs og i Virkeligheden ganske meningsløs, thi hvorledes skulde Bestemmelsen nogen Sinde blive andet end en Bestemmelse paa Papiret, naar man ikke fastslaar, hvorledes Myndigheden skal udøves i Tilfælde, hvor Forældrene er uenige? Jeg har ikke af den Motivering, der er givet af, at disse mange Paragraffer skal gaa ud af dette Kapitel, faaet frem, hvorledes man vil optræde i det Tilfælde, at der er Uenighed mellem Forældrene. Skal det saa være som nu, at det er Faderen, der alene har Myndig-

heden, eller hvad har man tænkt sig? Det ærede 7de Medlem for Randers Amt hævdede, at Barnet skulde være i Fred. Men tror det ærede Medlem, at et Barn, som daglig er Genstand for Strid mellem Forældrene, faar Lov til at være i Fred? Det, der skulde opnaas ved Henvendelsen til Overøvrigheden, naar Forældrene er kommet til det Punkt, at det er fuldkommen umuligt for dem at enes om Barnet, skulde dog være at skaffe Barnet Fred. Naar det ærede Medlem fremhævede, at Professor Bentzon havde sagt, at man burde gøre Forsøget, og stemplede denne Udtalelse som letfærdig, vil jeg sige, at det er en uforsvarlig Udtalelse overfor en saa dybt socialt interesseret Mand som Professor Bentzon. Man kan sige om enhver Lov, som tilstræber at forbedre Forholdene, at den er et Forsøg. Hvem ved, om det lykkes at forbedre Forholdene? Man gør sit bedste, man prøver sit yderste, og jeg mener, at man i dette Tilfælde absolut bør se at komme bort fra det Forhold, der hersker nu, thi værre end det er nu, da Manden i et givet Tilfælde kan tage Barnet bort fra Moderen, uden at hun endogsaa faar at vide, hvor Barnet er, kan Forholdene dog ikke blive.

Det ene af de konservative Mindretal har under Nr. 86 og 91 stillet Ændringsforslag til §§ 119 og 121, der formentlig skulde stille den fraseparerede Hustru bedre, end Lovforslaget gør. Dette beror imidlertid paa en Mistforstaaelse, thi saaledes som Lovforslagets Paragraffer er affattede, kan alt det lægges i dem, som Ændringsforslagsstillerne betoner i deres Ændringsforslag. Lovforslaget aabner Mulighed for, at Hustruen kan komme til at betale Bidrag til Manden i Separationstiden. Det samme gør dette Mindretals Ændringsforslag med en ringe Begrænsning. Mindretallet foreslaar, at Hustruen, saafremt hun ved Separationen maatte erholde Forældremagten over eet eller flere af Børnene, maa anses for derved at opfylde sin Del af Underholdspligten overfor Børnene. Men naar Lovforslaget fremhæver, at man skal tage Hensyn til Parternes Erhvervsevne og øvrige Omstændigheder, naar det skal afgøres, om vedkommende formaar at udrede Underholdsbidrag, ligger deri, at hvis Hustruen, selv om hun ellers havde sin Erhvervsevne, er bundet til Hjemmet og Børnene, vil man ikke forlange, at hun skal svare Underholdsbidrag. Det kan derfor ikke tilraades at stemme for disse Ændringsforslag. Derimod skal det ind-